

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΘ' (ΕΞΑΜΗΝΟ Β')

Ἀθήνα, 15 τοῦ Ἰουλίου 1922

ΑΡΙΘ. 764 (ΦΥΛ. 1)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ : Νέα ποιήματα: Ἀπάνω, ἀπὸ τ' ἀνθρώπου, Γενεσιμὸς, Ἀνοιξὴ στὴν Ἀττική Εἰδὼλλο, Μοῦλκι - Σαλαμίνας Ρομιοσύνη.	Κ. ΚΑΡΑΛΛΗΣ : Ὁ Λάμπης.
ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ : Ἡ Μητέρα.	ΠΕΤΡΟΣ ΓΑΛΗΝΟΣ : Ἀρρωστες ψυχές.
Κ. Ρ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ : Ἀνάμνησι.	ΙΑΝΤΑ : Τὸ φίλὶ σου.
ΜΗΤΣΟΣ ΑΝΘΩΜΗΣ : Τὸ κρῖμα. (συνέχεια)	ΣΤ. ΔΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ : Ἡ Κίτρινη Πεταλούδα.
Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ : Ἑτυμολογικά : Ψαροπούλα, Καπνο- πούλα - Σοιφιλή.	ΦΙΛΩ ΒΙΘΥΝΟΥ : Σὰν Ὕμνος.
ΗΑ Φ. ΗΛΙΟΥ : Ἀνθρώπινη Κωμωδία.	ΦΙΛΗ Κ. ΒΑΤΙΑΝ : Κρίνα λευκά, Ἄλκιμα ρόδα.
ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ : Βράδυ.	ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ : Νεοελληνική Φιλολογία, Ξένη Φιλολογία Ἀπὸ τὰ Θέατρα. - Στὸ περιθώριο τῆς Μουσικῆς. - Νέα βιβλία. - Περιοδικά. - Χωρὶς Γραμματόσημο.

ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΑΠΑΝΩ ΑΠΟ Τ' ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ...

Ἔθεσε τὸ σκότος ἀπόκρυφον τόπον αὐτοῦ.
Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβεὶμ, καὶ ἐπετάσθη...
Δαβὶδ : Ψαλμὸς ιη.'

Κάποτε πέθανα κ' ἐγώ, μὰ δὲ θυμᾶμαι πότε.
Χρόνια περᾶσανε! Οἱ Καιροὶ δὲν ἔρχονται ξοπίσω
γιὰ νὰ θυμίζουνε σ' ἐμέ τι μ' ἔχε κάνει τότε
τὰ βλέφαρα γιὰ λίγο νὰ σφαλίσω.

Δὲν ξαίρω τί, μὰ οὔτε καλὰ θυμᾶμαι τ' εἶχε γίνει.
Σὰ νὰ κοιμήθηκα βαθεῖα σὲ πελαγ' ὅσο μνήμα
κι ἀπὸ τὸ κύμα ὡς ν' ἀνθίζαν οἱ ματωμένοι κρίνοι
ὁλόγυρα — δὲν ξαίρω! — σὲ ποιοῦ κρῖμα.

Δὲν ξαίρω τί! Μὰ ὁ θάνατος σὰ λυτρωμὸς μοῦ ἐφάνη.
'Απ' τὴ σερνάμενη ζωὴ γιὰ πάντα εἶχα περάσει
σ' ἓνα κρυφὸν ἀνθότοπο, στὸ γαλινὸ λιμάνι,
στοὺς λόγγους, στὰ ρουμάνια καὶ στὰ δάση.

Τόσο γλυκὰ ὄνειρεύτηκα, πὺν δταν μ' ἐφῆραν πάλι
τὰ κύματα στὴν πλατωσιὰ μιὰ νέα ζωὴ νὰ πάρω
θαυροῦσα πῶς φτερούγιζα στ' ἀπέραντο καιάλι
κ' ἐγὼ πουλὶ σὰν τὸ χιονάτο γλάρο.

Κι οὔτε θυμᾶμαι πῶς καὶ τί πρωτῆτερα εἶχε γίνει.
'Απάνω ἀπὸ τ' ἀνθρώπινα τὰ πάθη ἐγὼ διαβαίνω
Τραγουδιστὴς ἀδιάφορος, καὶ πάω πρὸς τὴ γαλήνη,
στὸ Φῶς πρὸν μὲ προσμένει λυτρωμένο.